

Kadar iz video rada Lov na hajduka

Sara Apostolović

Sara Apostolović, rođena je 1995. godine u Beogradu, gde trenutno živi i radi. Fokus njenog istraživanja je nacionalni identitet srpskog društva i pozicioniranje individue u nacionalnim i globalnim okvirima. U svom radu izražava se kroz fotografiju, video i performans, sa ciljem revalorizacije srpske tradicije, istorije i mitologije.

Osnovne studije na smeru fotografija završila je na Akademiji umetnosti u Novom Sadu 2018., a potom master studije istog smera na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu 2019. godine. Trenutno je apsolvent Doktorskih akademskih studija likovnih umetnosti na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Trenutni fokus i cilj njenog istraživanja je oživljavanje heroina iz srpske istorije i mitologije, kao i detektovanje njihovih uticaja na savremeni umetnički identitet.

Svoje radove izlagala je na samostalnim izložbama „On da brani“ u Galeriji Proces 2017., „100 poena“ u Dorćolskom narodnom pozorištu Kosmodrom 2018. i „Igrale se delije“ u UK Stari grad 2019. godine. Pored samostalnih izložbi učestvovala je na brojnim grupnim izložbama u zemlji i inostranstvu. Stipendista je Ministarstva nauke, tehnološkog razvoja i inovacija na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu.

Sara Apostolović

ZEMLJA TVOJE MAJKE / Sara Apostolović

Izložba „Zemlja tvoje majke“ autorke Sare Apostolović predstavlja trilogiju video i fotografiskih radova u čijoj osnovi je istraživanje uticaja mitova, tradicije i istorije na savremeni umetnički identitet. Izložba je zamišljena kao ambijentalna postavka i vizuelna prezentacija autorkinog doktorskog rada. Kroz istraživački proces napravljen je osvrt na uticaje u razvijanju ličnog i kolektivnog intimnog ženskog identiteta, a potom i na mapiranje nacionalnih i globalnih fenomena kroz preispitivanje određenih događaja i njihovih doprinosa u kreiranju simbola savremenog ženskog identiteta.

Izložbu „Zemlja tvoje majke“ u osnovi čine tri rada pod nazivom: „1813.“, „Lov na hajduka“, i „Dom“. U osnovi radova je dekonstrukcija mita idealne srpske žene kroz analizu različitih definicija, tradicije, mitologije i istorije nasuprot savremenim temama i okvirima zadatim novim tehnologijama. Izložba takođe ukazuje na kulturološke promene koje doprinose drugačijoj percepciji ženskog identiteta, koristeći se različitim intermedijalnim i dokumentarističkim sredstvima, stavljajući u jukstapoziciju arhetipove žena i savremena društvena očekivanja koja se pred njih postavljuju.

Izložba se realizuje pod mentorstvom gostujućeg profesora Akademije umetnosti u Novom Sadu Igora Antića, koji je o radovima na izložbi rekao sledeće:

Projekat 1813. predstavlja refleksiju o ženama koje su, nakon gušenja Prvog srpskog ustanka, odlučile da se bace u reku Savu kako bi pobegle od turske odmazde. Ovaj čin, izveden u selu Skela, postao je simbol hrabrosti, borbe za opstanak i slobodu, ali i podsvesni zapis o ženama koje su, suočene s nemogućim izborom, preuzele sudbinu u svoje ruke. Video prikazuje dinamičnu i emotivnu interpretaciju tog trenutka kroz savremene estetske i narrativne forme. Ovaj video nije samo rekonstrukcija istorijskog događaja, već i akt stvaranja novog, savremenog mita, u kojem žene postaju središnji simbol autonomije, otpora i solidarnosti. Zamišljeno je da se video rad vrti u lupu, što dodatno pojačava osećaj vremena koje se kontinuirano vraća i ponavlja. Estetika rada fokusira se na slavljenje hrabrosti pri donošenju ličnih odluka, čije posledice utiču na šire društvene norme i vrednosti.

**4 – 16. FEBRUAR 2025.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA**

www.domomladine.org

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
Andrija Bojančić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković

Savet Galerije:
Davor Dukić
Milan Bosnić
Olivera Vukotić
Saša Janjić

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

Video rad Lov na hajduka predstavlja izazovno i višeslojno istraživanje društvenih, kulturnih i psiholoških konstrukcija identiteta žene kroz simbole i mitove koji se odnose na žensku potragu za idealnim muškarcem. Ovaj performans, snimljen u autentičnoj pećini u istočnoj Srbiji, koristi prirodni prostor kao metaforu za unutrašnje, emotivne i fizičke procese kroz koje žene prolaze dok se suočavaju s očekivanjima koja im društvo nameće u kontekstu ljubavi, seksualnosti i idealizovanih muških figura.

U ovom delu rada, prostor pećine postaje dolina – geografski, ali i simbolički. Pećina, sa svojim cikličnim karakterom, postavlja temelje za razumevanje stalnog vraćanja na iste tačke, bez mogućnosti potpunog izlaska ili redefinisanja. Kretanje je istovremeno i zavodljivo i introspektivno, što oslikava dinamiku savremenih ženskih identiteta i njihovih odnosa prema muškosti. A neprestano traganje za idealnim hajdukom postavlja pitanje: da li je ideal uopšte dostižan, ili je samo proizvod kulturnih mitova i očekivanja?

Serija fotografija Dom predstavlja duboko introspektivno istraživanje savremenih mitova o ulozi žene, posebno žene kao princeze, u kontekstu savremenih društvenih i kulturnih normi. Ovaj rad koristi estetiku savremenog kiča kako bi se prikazala napetost između idealizovanih, tradicionalnih slika žene u kulturi i realnosti njenog postojanja unutar tih okvira. U tom radu, otvoreni zamak postaje središnji simbol koji predstavlja ne samo fizičko, već i psihološko zarobljavanje. Zamak, u njegovom savremenom tumačenju, nije više nedostižna i prelepa, uzvišena utvrda, već ruševina, mesto iz kojeg je slomljena, razbijena slika jedne idealizovane uloge princeze. Zamak ovde nije samo fizički prostor, već postaje metafora za društvene okvire koji oblikuju život žene. To je prostor u kojem se ona nalazi zarobljena, kako spoljnjim pritiscima, tako i sopstvenim unutrašnjim konfliktima. Savremeni kič predstavlja vizuelnu osnovu rada, jer kroz upotrebu oversize dekoracije, prenaglašenih boja i simbolike, serija istražuje estetske formate koji u savremenoj umetnosti često služe za prikazivanje nečega što je vizualno trivijalno ili površno. Posetioci zamka tu igraju ključnu funkciju, jer oni predstavljaju različite arhitipske uloge i društvene odnose koji oblikuju život u savremenom društvu. Kroz njih, rad razmatra kako spoljni faktori ulaze u ženin unutrašnji svet, oblikujući njen identitet i često je gurajući u podredene ili nesvesne pozicije.

Autorka se poigrava sa stereotipima. Ona zna da su mitovi retko potpuno fiktivni ili potpuno istiniti i zato je u njenom radu simbolička interpretacija stvar slobodnog i neopterećenog izbora. Tamo gde postoje nejasnoće istorije, autorka legitimno umeće svoje elemente, dok tamo gde su potrebne nove teorije, ona nudi originalno tumačenje.

Igor Antić

Kadar iz video rada 1813.

Fotografija iz ciklusa Dom